DESIRE®

Robyn Gradyová

Rodina v ohrožení

HARLEQUIN®

Robyn Gradyová

RODINA V OHROŽENÍ

Překlad

Pavlína Buzková

Milá čtenářko,

měsíc únor si celkem oprávněně nevysloužil zrovna dobrou pověst. Nejen že je to nejchladnější měsíc, ale charakterizují ho i krátké dny a dlouhé temné noci, čas vánoční je dávno pryč a jaro v nedohlednu. Slunečního svitu je nedostatek a člověk má chuť si zalézt někam do tepla, někam, kde je útulno a vlídno, a prostě to jen do jara přečkat. A právě pro takové chvíle jsou jako stvořené mé příběhy, které Vás nejen odvedou od chmurných myšlenek, ale přímo Vám vlijí energii do žil, protože vyprávějí o naději, touze a lásce. Věřím, že Vám přinesou radost a potěšení.

S láskou
Váš Harlequin

Robyn Gradyová

RODINA V OHROŽENÍ

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Temptation on His Terms

První vydání:
Harlequin Books, 2013

Překlad:
Pavlína Buzková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyťhová

© 2013 by Robyn Grady
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o., Warszawa 2026 (Rodina v ohrožení: 2014 by Harlequin Polska sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S. A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-2323-5 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-2324-2 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-2475-1 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Shelby Scottová se stisknutými rty hleděla na scénku, jež se odehrávala před světově proslulým hotelem. Dex Hunter, majitel velkého filmového studia, se tam za zájmu kolemjdoucích nechal líbat jakousi velmi svolnou dámou. Lesk jejích třpytkami posetých šatů musel vidět i slepý. Nejspíš je to nějaká rádoby hvězdička, která zkouší své štěstí, usoudila Shelby.

Když se s Hunterem předešlého dne setkala – a polila mu celý předek košile kávou – gratulovala si. Od chvíle, kdy přijela do L.A., věděla, že nechce dělat číšnici kdovíjak dlouho. Toužila pracovat jako chůva, k čemuž měla nejen potřebné zkušenosti, ale v srdci také velkou lásku k dětem. Náhoda tomu chtěla, že Dex Hunter zrovna chůvu hledal.

Jako starý mládenec a pracovně vytížený ředitel studia Hunter Productions doopravdy potřeboval sehnat někoho, kdo by mu pomohl s péčí o malého bratra, který za ním měl na nějaký čas přijet na návštěvu. Shelby ho zaujala, když mu řekla, že se ráda stará o děti, ale hlavně poté, co zjistil, že přečetla všechny díly bratrova nejoblíbenějšího komiksu a že dokonce ví, jak vypadá stegosaurus a *tyranosaurus rex*.

Dex vypadal, jako by narazil zlatou žílu. A ona se cítila podobně. Protože měl docela naspěch, dohodli se, že se dnes znovu sejdou a doladí podrobnosti smlouvy.

Ale při té laciné podívané, jíž byla teď svědkem, ji chuť na spolupráci přešla. Dex si bude muset péči o pětiletého

bratra, který přiletí z Austrálie, zařídit jinak. Mužů, kteří měli nutkání chovat se jako Casanova, měla už plné zuby. V Hollywoodu nebo v Mountain Ridge v Oklahomě, v džínsech nebo v obleku…

Dex se od té třpytivé dívenky konečně odtrhl, rozhlédl se, a jako by byl naváděn radarem, zastavil se pohledem přímo na Shelby. Než mohla změnit výraz tváře, zamířil přímo k ní. Spolu s vůní přicházejícího deště ucítila i jeho svěží kolínskou. Dex byl vysoký, pevně stavěný a velice přitažlivý muž.

Nejvíc sexy na něm byl jeho pohled. Ve světle pouličního osvětlení by se jeho oči daly zaměnit s očima lva… inteligentní a potenciálně nebezpečné šelmy.

„Jste tady brzy," řekl a narovnal si límec.

„Jsem tu přesně." Shelby si nemohla pomoci. „Pane Huntere, předvádíte se podobným způsobem na veřejnosti často?"

Na vteřinu svraštil nechápavě obočí, pak se však bleskově ohlédl a koutek úst se mu stočil nahoru v náznaku úsměvu.

„Pěkně se na mě vrhla, co?"

„A ještě popíráte jakoukoli zodpovědnost. To je hezké."

Přimhouřil oči, jako by chtěl odseknout. Pak si však povzdechl a otřel si hřbetem ruky ústa. Po úsměvu už na nich nebylo ani památky. „Asi jsme začali špatně."

„Zatím jsme *nezačali* vůbec nic. A nezačneme."

Hotovo. Obrátila se a vykročila k autobusové zastávce.

Byla v Los Angeles dva týdny. Do té doby nevystrčila nos ze svého rodného městečka. Rozhodla se, že se usadí v Kalifornii, protože milovala staré filmy, v nichž se jejich hrdinkám dařilo začít nový život právě tady. A teď se cítila naivní a taky hrozně osamělá. Kdesi v hlavě se jí začala rodit myšlenka, že by nebylo špatné vrátit se domů. Na Mountain Ridge měla spoustu vzpomínek, které byly většinou dobré.

A některé hodně zlé.

To kvůli nim se chtěla dostat pryč. Odmítla neustálou lítost a nesouhlasné pohledy – obojího se jí dostávalo od lidí, kteří ji v městečku znali.

Najednou za sebou zaslechla zvuk rychlých kroků. V příštím okamžiku se před ní opět objevil Dex Hunter a zastavil ji.

„Říkala jste, že se mnou povečeříte," řekl, „abychom si promluvili o mojí nabídce."

„Pokud se takto chováte na ulici, když čekáte společnost, nechci ani vědět, co by se dělo v soukromí vašeho domu." Zvedla prst a vyslovovala co nejzřetelněji. „V žádném případě nechci být součástí ničeho takového."

„Byla to jen kamarádka."

„Tak to asi bude kamarádka s výhodami, že?"

„Loučili jsme se."

„Sice jsem z venkova," pronesla Shelby temně, „ale nejsem padlá na hlavu. To objetí nebylo kamarádské." Ten polibek byl plný spalující touhy. Také takový už zažila.

„Bernice toho trochu moc vypila," řekl, a když znovu vykročila, přidal se k ní. „Má sraz s kamarády, a chtěla mě tam zatáhnout. Když jsem jí říkal, že už něco mám…," poškrábal se za uchem, „… no, snažila se mě přesvědčit."

„A vy jste se tolik bránil!" poznamenala Shelby mile.

„Co vy víte? Mohla to být moje partnerka. Nebo snoubenka."

Při zmínce o zasnoubení se Shelby sevřel žaludek. Dex Hunter prostě nepochopí narážku, ani když mu ji vmetla do obličeje.

„To, co jsem viděla, se mi vůbec nezamlouvalo." A už vůbec se jí nelíbilo, jak se kvůli tomu cítila. Zranitelně. „Zavolejte do agentury, pošlou vám jinou chůvu. A moc vás prosím, setřete si už konečně z tváře tu rtěnku!"

„Dnes odpoledne jsem si procházel vaše doporučení," řekl. „A obtelefonoval jsem pár lidí."

Shelby otevřela široce oči a žaludek se jí stáhl ještě o něco víc. Nevěřila by, že to je ještě možné.

„V kavárně," pokračoval a stíral si kapesníkem rtěnku z čelisti, „jste se zmínila o několika místech, kde jste pracovala. Mluvil jsem s vašimi zaměstnavateli. Všichni o vás mluvili v superlativech. Paní Fallonová z Veselé školky z vás byla naprosto unešená. Říkala mi, že vám to jde zejména dobře s malými chlapci," usmál se.

„Když jsem vyrůstala, radši jsem se prala a běhala po lese, než abych si hrála s panenkami a kuchyňkami," připustila a v hlavě jí vířilo. Nevadilo jí, že pátral mezi jmény, která mu poskytla, ale s kým dalším Dex Hunter ještě mluvil? A co všechno ví? Ne, že by se ještě zabývala tím incidentem, k němuž došlo minulý rok – lidé z Mountain Ridge si však o té epizodě budou šeptat ještě celá léta.

„Neviděl jsem svého nejmladšího bratra už půl roku," řekl. „Ale jsem si dost jistý, že se nezměnil. Je to rošťák, má spoustu ztřeštěných nápadů a nevyčerpatelný zdroj energie. Bude se vám líbit." V těch očích barvy vyzrálé whisky se objevila nefalšovaná náklonnost. „Všichni ho mají rádi."

Shelby vydechla. Její zvědavost byla probuzená. Jestlipak seděl jeho bráška už někdy na koni? A má rád dámu nebo baseball? Možná si rád hraje s kostkami, staví složitá malá města a obklopuje je farmami, ohradami na koně a krávy…

Shelby se napřímila. Nic z toho nemohlo omluvit tu nejapnou scénu, které byla svědkem. Kamarádka. Jistě.

Založila si ruce na hrudi. „Určitě najdete někoho jiného. Prosím vás, jděte za svou –" Uprostřed věty se zarazila. Ta žena – Bernice – tam objímala *dalšího* muže. A když ji její nová oběť odstrčila, zapotácela se a – *ach, bože* – zhroutila v přívalech slz. Shelby pocítila lítost, ale to už k nešťastné dívce přiběhly dvě ženy, objaly ji a odváděly.

„S Bernice se rozešel snoubenec," řekl. „Znám toho

chlapa roky a vím, že není typ na ženění. Myslím, že si dnes Bernice chtěla jen něco dokázat. Sobě – a světu. Ne, že by to potřebovala. Pro Maca byla vždycky až moc dobrá."

Shelby opět pocítila vnitřní napětí. Upřímně s tou ženou soucítila. Sama dobře věděla, k čemu může lidi dohnat žal a zoufalství. Člověk pak dělá věci, nad nimiž později upřímně žasne, ale už je nemůže vzít zpět.

Do jejích myšlenek se zařízl Dexův hlas. „Tohle město je pro holku, jako je ona, příliš drsné. Pro hodně lidí takové je."

Shelby na sobě pocítila odhadující pohled. Pak Dex napřímil ramena. „Ať se rozhodnete ohledně té práce jakkoli," řekl, „stejně bych vás rád pozval na večeři. Celý den jste pracovala. Vsadím se, že máte stejný hlad jako já – a já bych dokázal sníst syrovou ovci."

Zasmál se. Byl to bohatý a sametový zvuk, který v ní zanechal pocit, jako by se nořila do vyhřáté vody. Nebo to snad byl pohyblivý písek?

„Tate má taky pořádnou chuť k jídlu," řekl. „Posledně měl nejraději cheesburgery. Ale s tím bych měl něco udělat."

Její úsměv i názor na Dexe Huntera zjemněly. Dooopravdy byl milý. A přesvědčivý. Nebezpečná kombinace… To ji alespoň naučila její předchozí zkušenost. Ale stejně…

„Najíst se můžeme," řekla. „Ale o útratu se rozdělíme."

Dexovi neušlo zbarvení Shelbyina tónu. Dávala mu svým postojem jasně najevo, že se s ním navečeří, zodpoví mu otázky o zkušenostech chůvy v Mountain Ridge, ale to je vše. On sám měl pocit, že nedorozumění s Bernice se vyřešilo. Ale nebyl si jistý, jestli se tak na to dívá i ona.

Vlastně mu radila dost dobře. Většina lidí by prostě

zavolala do nejlepší agentury ve městě. V agentuře by prošli seznam uchazeček, vybrali by tu nejvhodnější a ušetřili by mu spoustu starostí. Ale on měl instinktivní pocit, že Shelby Scottová je tou pravou pro malého raubíře, který pro Dexe hodně znamenal a který také potřeboval jeho ochranu.

Někdo chtěl ublížit jejich otci – mediálnímu magnátovi. A dokud toho člověka nepřivlečou před soud, Tate potřebuje bezpečné místo, kde by mohl zůstat. Nikdo z Hunterova klanu by nechtěl riskovat, že Tate bude opět svědkem podobného incidentu, jaký vyšetřují policisté v Sydney. Někdo jejich otce vytlačil ze silnice, střílel po něm a téměř uspěl. Když k tomu došlo, Tate byl s ním – a jen o vlásek unikl únosu.

Dex se rozhlížel po ulici a hledal místo, kam zajít na večeři. Chtěl něco útulného, ale ne příliš intimního. Vtom mu zazvonil telefon. Když si ho nevšímal, Shelby pokynula rukou. „Může to být něco důležitého."

„Chystáme se na večeři."

„Tam, odkud pocházím, se nesluší, aby člověk ignoroval telefon nebo zaťukání na dveře."

Hleděl jí do velkých hnědých očí. Asi by jí teď neměl říkat, že v L.A. lidé ignorují telefony v jednom kuse.

Ještě chvíli váhal, ale pak se ozval. Na druhém konci byl jeho scenárista Rance Loggins, který okamžitě vybuchl. „Chtěl jsi, aby Jada konfrontovala Petea na svatbě. Myslím ale, že by to dělat neměla. Je to příliš předvídatelné."

„Určitě něco vymyslíš. Vyspi se na to."

„Měl jsem za to, že chceš, aby ten scénář už byl hotový."

Dex mrkl na Shelby. Stála stranou a vypadala v růžových šatech jako anděl, kterému nepozemský vítr čechrá vlasy.

„Dexi?" vyrušil ho Rance ze snění. „Jsi tam?"

„Stav se v kanceláři a –"

„Jsem od zítřka celý týden mimo město. A tohle je ústřední scéna.“ Rance asi slyšel, jak si netrpělivě povzdechl. „Dělám jen to, co jsi po mně chtěl,“ ohradil se ublíženě.

Hunter Productions zrovna zažily rekordní návštěvnost během víkendu, kdy uvolnili do kin akční snímek s hvězdným obsazením *Snadná kořist*. Následovat měly další filmy a Dex měl ohledně toho, o kterém mluvil Rance, dobrý pocit. Skvělé téma, rychlý spád, známí herci. Už cítil vůni udělených cen.

Znovu se po očku zadíval na Shelby a vzápětí i na hodinky. Přesně sedm. Dva steaky, dezert, láhev vína…

„Budu tam po desáté,“ řekl Ranceovi.

Zavládlo ticho. Pak to scenáristovi došlo: „Vytáčíš se kvůli nějaké ženské.“

„Ne, to není pravda.“ *Alespoň ne v obvyklém smyslu.*

„Myslel jsem si, že ses rozhodl přivést Hunter Productions ke slávě. Znovu je posílit.“

Dex znal Rancea už dlouho a počítal ho mezi své přátele. Ale teď zaťal zuby – nelíbilo se mu, že na něj tak tlačí.

„Zapomínáš, kdo to všechno platí,“ upozornil svého přítele.

„Abys mohl platit, potřebuješ vydělat peníze.“

Dex na to nic neřekl a zavěsil. Ohlédl se a viděl, že si Shelby fotografuje módní obchody na Rodeo Drive.

„Potřebujete tu večeři zrušit?“ zeptala se. „Pro mě to není problém. Vlastně si myslím, že by to bylo dobře.“

Dex se mírně rozkročil. Ať do něj uhodí hrom, jestli ji nechá takhle lehce vyklouznout. Pokud by mu z nějakého důvodu dala v té kavárně výpověď, nedokázal by ji už najít. Ale na tom, co říkal Rance, bylo taky kus pravdy.

I když odmítal trávit život v kanceláři, věděl, že průlom v branži ho teprve čeká. Vždyť až do toho posledního filmu, který se stal hitem, stály Hunter Productions

stranou hlavního proudu. Když sem v pětadvaceti přijel, jeho přítel mu pomohl s vedením účtů. Od Joela Chase se toho od něj naučil. Jeho rodina by nikdy nevěřila, jak tvrdě tehdy pracoval. Ale tuto příležitost si nechtěl nechat uklouznout. „Pojďte se mnou nejdřív do kanceláře, musím tam něco vyřešit," navrhl. „Půjdeme si něco zakousnout pak."

„Na něco takového vás dost dobře neznám."

„Nevlastním hambinec, Shelby. Ani doupě neřesti."

Hleděla mu do očí dost dlouho na to, aby dokázal poznat, že si tím není moc jistá. Byla ostražitá. A když člověk jako ona žije v L.A., ostražitost je na místě. To, že odmítá jet na neznámou adresu, svědčí o zdravém rozumu. Další plus.

Vyložil tedy všechny karty na stůl.

„Můj přítel se zasekl při psaní scénáře a potřebuje s tím pohnout," vysvětlil jí. „Ten příběh je romantická komedie s určitým přesahem do dramatu. Pracujeme na ústřední scéně. Muž, kterého hrdinka milovala a který ji podváděl, se žení. Bere si její přítelkyni, takže je pozvaná na svatbu. Její partner, s nímž měla jít, nakonec nemůže, a tak tím musí projít sama."

Viděl, že se Shelby zatvářila zaujatě, a tak pokračoval.

„Sedí u jednoho stolu s příbuznými nevěsty, kteří pořád žvaní o tom, jak nevěsta krásně vypadá, a tak dál. A pak se jednomu nešikovnému číšníkovi podaří rozlít hlavní hrdince na šaty brokolicový krém." Shelby zamrkala – možná si vzpomněla na včerejší incident s kávou. „Jde na toaletu, aby s těmi šaty něco udělala. Má vztek, že tam vůbec chodila, když vtom na chodbě narazí na ženicha."

Shelby čekala. „A co se stane pak?"

„To právě nevíme."

Shelby si povzdechla a nepřítomně se rozhlédla. Zrovna v té chvíli se vítr, kterému tady říkali Santa Ana, rozhodl, že si pohraje s jejich věcmi. Provanul jim kolem

nohou, zamířil si to přímo do její kabelky a vyrval z ní jakýsi papír, který unášel doprostřed silnice.

Shelby po něm chňapla, ale minula. Bez rozmýšlení vstoupila do vozovky, kudy právě projížděl blyštivý sedan.

DRUHÁ KAPITOLA

Dex skočil dopředu. V téže chvíli čirý pud sebezáchovy Shelby přiměl uskočit zpět k chodníku. Vrazila do Dexe a pozpátku padala. Než dopadla, zachytil ji v dramatické póze, která vypadala, skoro jako by se chystali tančit tango.

Dex zjistil, že si v tom okamžiku prohlíží hlavně Shelbyinu tvář. Oči měla rozšířené strachem, ale nic nemohlo zastřít jejich neobyčejnou barvu, v níž se míchala mátově zelená s tečkami té nejjasnější modři. Jedno obočí měla přerušeno malou jizvičkou a její rty vypadaly zblízka ještě plnější.

Ty rty se teď pohnuly, zachvěly a Shelby se pokusila promluvit. „Zdá se, že si na zdejší dopravu teprve zvykám."

Vteřina nepozornosti a mohla skončit v nemocnici – nebo ještě hůř. A místo toho tady teď ležela pár decimetrů nad chodníkem v Dexově náručí, v hlavě jí vířilo a byla si zvláštně vědoma každého detailu okolo sebe.

Tohle je město, kde se pohádky stávají skutečností. Zrovna teď si připadala jako ve filmu: dívka, která je daleko od domova, byla zachráněna od úrazu či smrti vysokým přitažlivým hnědookým mužem. Měla pocit, že jestli ji v tom hlubokém záklonu bude držet ještě chvíli, celá roztaje.

Dex ji opatrně postavil na nohy. Shelby ovládla výraz

tváře, napřímila se, uhladila si pomačkané šaty a celou tu dobu přísně nakazovala svému srdci, aby začalo tlouci pomaleji.

„Jste v pořádku?“ zeptal se.

„V pořádku je vše, až na mou hrdost,“ přiznala se.

„Ten kousek papíru, který vám vyletěl z kabelky, musel být hodně důležitý,“ poznamenal.

Vzpomněla si a srdce se jí sevřelo. „Měl jen sentimentální hodnotu,“ odpověděla. Teď byl navždy pryč.

Dex přistoupil k nedaleké palmě a sehnul se. Když se napřímil, ten papír – ve skutečnosti fotografie – se mu objevil v ruce. Shelby prudce vydechla. Přijala od něj snímek, přitiskla si ho k sobě a opět jej vložila do kabelky. Tentokrát však nezapomněla zavřít kapsičku na zip.

„Jeden člověk, kterého si velmi vážím,“ ozval se Dex, „říká, že sentiment člověk nemůže nikdy přecenit.“

„Platí pořád ještě to pozvání, abych s vámi šla za vaším scenáristou?“ zeptala se.

Široce se usmál. „Jmenuje se Rance. Budeme oba poctěni!“

O pár minut později jí otevíral dveře štíhlého italského sportovního vozu. Poté, co klesla na kožené sedadlo a zapnula si pás, ten dokonalý stroj se hladce začlenil do plynulého proudu losangeleské dopravy.

„Stávají se takové krize se scénáři často?“ zeptala se a snažila se uklidnit. Vždyť dnes se toho stalo tolik!

„Když se rozhodnete dělat filmy,“ odpověděl Dex a zrychlil, „musíte počítat s mnoha nejrůznějšími krizemi.“

„Představuju si místnost plnou cigaretového kouře,“ zasmála se, „a muže, který sedí u dlouhého stolu, zběsile ťuká do stroje, zatímco vedle někdo nervózně přechází sem a tam.“

Dex se na ni po straně podíval. „Do psacího stroje?“

Potřásla hlavou. „To je asi trochu staromódní.“

„Tam, odkud jste, už slyšeli o internetu, ne?“ poškádlil ji.

„Ale jasně! Postavíme vždycky krávu na běžící pás, abychom si pro něj vyrobili dost elektřiny!“

Zasmál se a ji znovu zalil ten blažený pocit.

„Taky nejsem odsud,“ dodal. „Narodil jsem se v Austrálii.“

„To vysvětluje ten přízvuk. Myslela jsem si, že je britský.“

„Oproti Britům jsme víc opálení,“ zasmál se.

„Austrálie je na opačném konci světa,“ podotkla a násilím odvrátila zrak od profilu s pevnou čelistí a orlím nosem. „Co vás sem přivedlo? Touha po slávě a bohatství?“

Nebo snad od něčeho utíkal? Stávalo se to…

„Moje rodina vlastní Hunter Enterprises.“

„A to, jak předpokládám, vlastní Hunter Productions.“

Zpomalil a vjel do zatáčky. „Matka pochází kousek od vás.“

„Z Oklahomy?“

„Vlastně z Georgie.“

„Hm, nerada vám to říkám, ale Georgie není blízko Oklahomy.“

„Proboha. No, jsem tady stále ještě docela nový, ne?“

S úsměvem se uvolnila. „Ale zpět k vašemu příběhu…“

„Matka se s otcem seznámila na plese. Otce uchvátila její jižanská krása a šarm, takže ji další měsíc požádal o ruku.“

Usmála se. „Váš otec je zřejmě romantik.“

„Rozhodně moji matku miloval.“ Dexův úsměv se pomalu vytratil. „Když před pár lety zemřela, znovu se oženil.“

„Je jeho nová žena milá?“

„Můj otec si to myslí.“

Vjeli na méně frekventovanou silnici, a tak Dex šlápl

na plyn. Kolem nich ubíhala krajina a ona čekala, jestli jí poví o své nevlastní matce něco dalšího. Mlčel – a tím toho prozradil spoustu.

Brzy zabočili na soukromou příjezdovou cestu v luxusní čtvrti. Když zastavili, vyšel z dřevěných kazetových dveří menší tmavovlasý muž. Viděla, že její přítomnost ho netěší.

Shelby přemýšlela, že se obrátí na podpatku a odjede do svého bytu, ale nakonec se sebrala. Vždyť takových věcí už přežila! A věděla, že si poradí i s touto situací.

Když je Dex navzájem představil, Rance Loggins je pozval dál. Zatímco kráčeli chodbou lemovanou zvenčí tropickými rostlinami, vyměnili si muži pár vět. Nakonec vešli do místnosti vybavené nábytkem z tvrdých tropických dřev, lesknoucí se oceli a světle šedé kůže. Shelby se tiše posadila na měkkou pohovku a Dex si přehodil sako přes židli.

Pak začal s Rancem probírat klíčovou scénu. Chvíli postával u stolu, ale nakonec se posadil vedle ní – až příliš blízko, připadalo Shelby. A zároveň byla za jeho blízkost vděčná. Bylo zvláštní, že po tak krátké době se s ním cítila v bezpečí – zachránil ji, aby nespadla pod auto, a teď od něj vnímala podporu v situaci, kdy si nepřipadala vítaná. Nadechla se jeho kolínské a málem se jí zatočila hlava.

Stehno měl jen pár centimetrů od jejího. Po očku ho sledovala – dlouhé a pevné. Pak se zadívala na jeho lesklé polobotky a přemýšlela, kdy měl asi na sobě naposledy kovbojské boty.

„Tak co si o tom myslíte?“

Shelby sebou trhla a začala dávat pozor. Dex promluvil na ni – a on i Rance čekali na její odpověď.

„O čem si mám co myslet?“

Rance trochu netrpělivě zopakoval scénář. „Hlavní hrdinka byla ženichovou přítelkyní, ale on ji začal

podvádět a zlomil jí srdce. Později požádal o ruku její kamarádku. Je na svatební hostině a cestou na toaletu na něj narazí. A teď spolu stojí tváří v tvář."

Dex si spojil ruce za hlavou a natáhl si nohy. „Chce ho udeřit. Dupnout mu na nohu. Vychrstnout mu pití do obličeje. My ale potřebujeme nějaká slova."

„Říkám ti," pronesl Rance. „V tomhle nebude žádné překvapení – tohle diváci čekají."

Shelby si navlhčila rty. Viděla to před sebou tak jasně.

„Musí promluvit veřejně. Ke všem, kdo tam jsou."

Dex spustil ruce do klína a podíval se na ni. „Myslíš, že by ho měla kvůli podvádění konfrontovat před hosty na svatbě?"

„Ne – na něco takového je skutečná dáma," potřásla hlavou Shelby. „Sebere se, a i když se ještě nikdy necítila víc osamělá, vyžádá si mikrofon a postaví se v těch flekatých šatech na pódium. Ví, že ji tam všichni znají a litují ji, ale ona se nadechne a řekne do mikrofonu, že ženich a nevěsta jsou krásný pár a že jim přeje hodně štěstí. Když pak podává se slzami v očích mikrofon zpět ceremoniáři, nikdo netleská. Odchází mezi stoly ke dveřím, za nimiž svítí slunce, a nikdo ani nedutá. Všichni o podvádění slyšeli a ve svých srdcích věcí, že svazek Reese a Kurta nepřetrvá."

„Máte na mysli Jadu a Petea."

Shelby zamrkala. „Jistě, tyhle jsem měla na mysli."

Dex seděl jako uhranutý. Co se to právě stalo? Shelby nemá s psaním scénářů tu nejmenší zkušenost – alespoň pokud věděl – a přitom je oba vtáhla do scény, kterou se tolik snažili vymyslet. Až na to… kdo je Kurt a Reese? A ještě větší otázka zní: kdo je vlastně Shelby Scottová?

Rance si prohrábl prsty prořídlé vlasy a vyskočil. „Pojďme to hodit do počítače." Posadil se k notebooku

a zamyslel se. „Potřebujeme vymodelovat ještě vedlejší postavy."

Uplynuly tři hodiny, během nichž si v určité chvíli Shelby přesedla vedle Ranceho k počítači. Objednali si čínu a káva v nich mizela po litrech. Při pátém šálku kávy se Rance najednou opřel a napůl se k Shelby otočil. „Píšete?"

„To zrovna ne," připustila a potřásla hlavou s hřívou mahagonově hnědých vlasů. „Ale dívám se často na filmy."

Dex od sebe odstrčil krabici s jídlem. „A nejoblíbenější?"

„Budete se mi smát. Mám ráda němé filmy," přiznala se. „A miluju Valentina."

„To hodně lidí v Los Angeles." Rance se postavil a protáhl si záda. „Ti z lepších vrstev."

Zasmála se a Dex viděl, že se Rancemu rozzářila tvář jako ještě nikdy v životě. Po divokém rozchodu Rance nebyl schopen jít na rande skoro šest let. Dex měl dojem, že se jeho přítel dnes rozhodl, že období sucha musí skončit.

„Vysoká společnost mě moc nezajímá. Ani móda a takové věci."

„Ale měla byste se o to zajímat," řekl Rance. „Jsem si dost jistý, že móda by vás milovala – stejně jako kamera. Překvapuje mě, že vám Dex nenabídl roli."

„Roli?" Shelby odložila jídelní hůlky. „Nerada mluvím před lidmi – pokud to nejsou děti."

Zatímco Rancemu vysvětlovala, že má u Dexe dělat chůvu, Dex přemýšlel o jejích slovech. Nebral to, co říkala. Věděl, že musela alespoň jednou mluvit na veřejnosti, a to kvůli oněm tajemným Reese a Kurtovi.

Jako kdyby mu četla myšlenky, najednou ucítil její zelenooký pohled. Vzápětí se podívala na hodinky. „Musím jít domů."

„Vyspat se na krásu?" zasmál se Rance, i když v jeho očích bylo jasně vepsáno *jsi dost krásná i tak*.

„Začínám ráno v sedm," kývla na Ranceho, kterému předtím prozradila i to, že pracuje jako servírka.

„V Shelbyině kavárně dělají nejlepší cheesburgery ve městě," řekl Dex. „A nejlepší kávu – pokud se ovšem udrží v šálku."

On a Shelby si vyměnili soukromý úsměv, načež Shelby začala uklízet prázdné krabice. „Dám to do pořádku."

„Jste moji hosté," namítal Rance.

„Ani jeden z vás jste mi nedovolili, abych na tu večeři přispěla, takže můj příspěvek bude tohle."

„Už jste udělala dost tím, že jste nám pomohla s tím scénářem," poukázal Dex.

„Víc než dost," dodal Rance.

Shelby však již odhodlaně dávala krabice do sebe. Když byla z doslechu, Rance si posunul brýle na nose.

„Není tvůj typ. Nejdřív jsem myslel, že to je nějaká rádoby herečka, která si chce vyšlapat cestu ke slávě přes postel."

„A teď?"

Rance si položil ruku na srdce. „Zamiloval jsem se."

Dex se postavil a vážně se na něj zadíval. „Ta je mimo hru."

„Myslel jsem si, že ji chceš na hlídání?"

„A nechci, aby ji cokoli rozptylovalo od práce."

„To kvůli tvému bráškovi, že? Prázdniny. Budeš stavět hrady z písku a kopat si s balonem, zajedeš si do Disneylandu. Přece si Shelby nenajímáš na několik let!" Poklepal prsty na stůl. „Možná by se jí líbila jiná role."

„Že by ti pomáhala se scénáři?"

„Proč ne?"

„Protože je mladá. Je to milá holka z malého města. Nepotřebuje, aby jí někdo pletl hlavu."

„A já předpokládám, že ty nic komplikovat nehodláš."

Dex chtěl Ranceho okamžitě uvést do problému. Jistě, Shelby je moc krásná, a to ve všech smyslech toho slova,

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy Rodina v ohrožení**.**
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.